

Ville: Jeg maa bede det ærede Thing om Undskyldning, at jeg atter begjærer Ordet for at gjøre en kort Bemærkning. Det er jo meget vanskeligt at blive fuldstændig enig med det ærede Medlem her foran (Tscherning), og jeg troer, at det allerede er Meget, naar man er kommen saa vidt, at man er bleven enig med ham om Formaalet; at man da er uenig med ham om Formen, bliver forsaavidt noget Forbindende. Men jeg maa dog tillade mig den Bemærkning, at det skulde gjøre mig overmaade ondt, og at jeg overmaade meget vilde bebreide mig det selv, hvis der i Noget af, hvad jeg her har sagt, skulde ligge et eneste Ord, der kunde komme Blauenfeldt til Skade hos vore Tjender. Jeg troer ikke, at Noget somhelst af den Art vil kunne findes i mine Udtalelser, — Intet! Naar det er sagt af det ærede Medlem, at man ved at stille Ketten over Manden let kunde risikere at flaae Manden ihjel og dog ikke faae Ketten, saa skal jeg erindre om, hvorledes dette staaer i Strid med det ærede Medlems egen Forbring om netop at appellere til Tjendens Ære ved at sende en Parlamentær fra General til General. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes i det ene Tilfælde en Appel til Æren, Menneffeligheden, Disciplinen skulde være berettiget og flaae til, og i det andet Tilfælde være af den Veffassenhed, at den maatte gjøre den Paagjældende ligefrem Skade. Jeg troer derfor, at den Vebreibelse, det ærede Medlem har fremsat imod mig, at jeg ved mine Udtalelser her skulde have skadet Justitsraad Blauenfeldt, ikke har Noget paa sig.

Tscherning: Det ærede Medlem har vistnok endnu ikke lagt Mærke til i Verden, at jeg ligefrem kan sige en Mand min Mening om, at det er en Feil, at det og det er steet, men naar jeg omtaler, at den samme Mand har feilet, uden at gaae direkte til ham, saa virker det paa en ganske anden Maade.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: 2den Behandling af: „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra

1ste April 1864 til 31te Marts 1865.“ § 8 Indenrigsministeriet. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1 ff.; 1ste Behandling i Tidenden Sp. 73 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 33 ff.).

Foruden de i Betænkningen opførte Ændringsforslag (see Tillæg B Sp. 85—92) vare følgende fremkomne:

Underændringsforslag af S. Andersen:

Til Ændringsforslag Nr. 27 i Udvalgets Betænkning:

Tallet „11,000“ forandres til: „6,600“.

Ændringsforslag af Samme:

§ 8. III. Post 4. udgaaer: „Til Huusdyravlens Fremme . . . 17,600 Rd.“

og der sættes:

„Til Hingstestuer efter Lov af 23de Januar 1862 11,000 Rd.“

Formanden: Det af Rigsdagsmanden for Præsts Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) stillede Underændringsforslag er egentlig fremkommet ved en Misforstaaelse. Det havde nemlig været hans Hensigt at stille Ændringsforslaget, men han meente, at det var for seent, og han søgte derfor at naae til det samme Resultat gennem et Underændringsforslag, men jeg har gjort ham opmærksom paa, at Ændringsforslag endnu kunde komme frem, naar Thinget vilde samthkke deri, og da det Spørgsmaal, som ønskedes fremdraget til Afstemning, derved vil foreligge klarere, antager jeg, at Thinget ikke vil have Noget imod, at Ændringsforslaget, skjøndt det ikke har foreligget trykt omdeelt 48 Timer, kommer under Forhandling. Hvis Ingen forlanger Afstemning derover, anseer jeg dette vedtaget (Ophold), hvilket saaledes er Tilfældet, og som Følge deraf er Underændringsforslaget bortfaldet, hvis ikke Noget optager det (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.